

{ אז נדברו }

פרשת תולדות תשפ"ב | לסדר: "יעבדוך עמים וישתחוו לך לאומים..." | גליון מספר: 533

הצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון
בשירות פקס באמצעות
שיחת טלפון:

☎ 0795319191

רצה שנועד אנשים יקראו,
כסוך, את העלון?

קדימה!

זה זמן להצטרף לשותפות
בה"ק להחזקת העלון..

ותהפוך שותף קבוע
בזכויות החזקת העלון!

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15

חיפה

תודה מראש!!!

אוי... כולם רודפים אותנו... כולם נגדנו... אנחנו כ"כ מסכנים...

לא נעים לי לומר... אבל אני מממזה מבין את עשיו... עשיו מתוסכל מיעקב... אין לך מושג עד כמה... יעקב מצליח להוציא את עשיו מהכלים... לא היה בן אדם שהצליח לפוצץ את עשיו כמו אחיו יעקב... ואני אומר לך: תנסה לחשוב על עשיו... זה באמת בלתי נסבל...

בהגדרה מודרנית קוראים לזה: עקיפה בפס לבן!!! עשיו הופך את העולם... מה הוא לא עושה... משקיע במערכת יחסים... טוה קשרים... מציב יעדים ברורים וצועד לקראתם צעד אחר צעד בבטחה... יעקב משתרע אחריו בפער עצום... לא מתקרב בכלל לכיוון... עשיו כבר שוכח לגמרי מקיומו של יעקב... עשיו כבר צועד על השטיח האדום ועוד שניה הוא "לוקח בהליכה..." ובשניה האחרונה יעקב מגיע והופה!!! בדקה התשעים ותשע גונב לו את הבמה...

זה מרגיז!!! זה מפוצץ!!! ואנחנו צריכים לקלוט שאנחנו פוגשים את העשיו הזה יום יום!!! אין לך מושג איזו הרגשה מתסכלת יש לחילוני שמשקיע את כל נשמתו בחיי העולם הזה... משקיע אינסוף משאבים וכסף... עובד כמו חמור כדי להכניס משכורת שתוכל לכסות את רמת החיים שלו... ופתאום חולפת על פניו משפחה של יהודי חרדי שמסתפק במועט... והוא רואה את האושר והסיפוק והאור בעיניו שמי כמוהו יודע שאין לו!!! זה מקפיץ את הדם!!!

איך עשית את העקיפה הזו?? אפס השקעה בענייני החומר... מינימום דאגת המחר... ובסוף שנינו הגענו לאותה תוצאה... אתה יודע איזה מעצבן זה?? תחשוב שאתה וחבר שלך יצאתם באותה שעה... אתה רצית להגיע מהר ולכן לקחת מונית והוא החליט ללכת ברגל... תחשוב שבסוף הוא הגיע לפניך... איזה מעצבן זה?? לעולם לא נבין את התסכול שעובר על החילוני המצוי!!! והההרהרה שאנחנו לא מבינים את זה... שאנחנו לוקחים ללב את השנאה של החילונים... אנחנו מגיבים כמו בן אדם שחבר שלו העליב אותו... אם היינו קולטים את עוצמת הקנאה והתסכול שיש להם... לא היינו מדברים!!! היינו שותקים כמו אדם נבוך שאין לו מה לענות לחבר שלו שנותר מאחור... כואב לו הלב עליו והוא מבין את ההתפרצויות שלו...

התסכול שלי במשפטים האלו... **שדווקא מי שהמאמר הזה מיועד אליו לא מבין את זה!!!**

דווקא החילוני או האייפוניסט... אם הוא יקרא שורות אלו הוא יבין את זה מצויין... אבל דווקא מי שאליו פנית... אותו חרדי... דווקא הוא נוטה להרגיש כמו שאני הרגשתי כשאבא שלי אמר על השכן שלנו מלמעלה שהוא מסכן... אני הרגשתי כאילו יש פה אפליה מתקנת... אתה רוצה להרגיע אותי שאני לא כזה מסכן... אבל עם הזמן... כשאתה פוגש את הפרצופים ואתה מכיר אותם קצת יותר מקרוב... ואתה יודע שמערכת החיים שלהם נתקעת בקיר... אז אתה קולט שיש לך עסק עם מסכן!!! (אין לי מה להגיד לבחור שעדיין חסר לו מידע ולא מבין את מה שאי אפשר לומר כאן ע"ג היריעה...) ההוכחה היחידה שיש לי... תראה איך הם שונאים אותך... יש לך הסבר לזה?? תראה איך הם מנסים בכל הכח לגרום ממך תשומת לב שלילית... תראה איזה חשיבות הם מייחסים אליך?? מה יש להם ממך? תסכים איתי שאין לך תשובה על השאלה הזו.

המדרש מספר שהיה פעם גוי אחד שעשה מחקר כמה זמן עיבורו של נחש... המחקר ארך שבע שנים... הוא ניגש עם המידע הכמוס הזה לרבן גמליאל ושאל אותו: כמה זמן עיבורו של נחש?? רבן גמליאל אמר לו... חכה לי רגע... הלך רבן גמליאל ודיבר בלימוד עם ר' יהושע ורבי יהושע הוכיח לו בפסוקים מפורשים שעיבורו של נחש הוא לשבע שנים!!! רבן גמליאל חזר עם התשובה לאותו גוי... אומר המדרש: **שאותו גוי דפק את הראש בקיר!!! כל מה שעמלתי שבע שנים בא זה והשטו לי בקנה אחד!!!** עכשיו תגיד לי: אתה מבין את התסכול של הגוי הזה?? במשך שבע שנים הוא מגדל נחש... עושה עליו מחקר... בטוח שהוא הולך להנחית כאן מידע בומבסטי... ופתאום החרדי הזה מביא לו את זה בשליפה מהדלת האחורית...

אז תחשוב שהחילוני שיושב מול כל המידע שבעולם!!! יש לו גישה לכל אתר... יש לו אפשרויות בלתי מוגבלות... הכל יותר נגיש לו... הכל פתוח לפניו... ובסוף לא ברור איך ומה... היהודי החרד לדבר ה' בסופו של יום מהלך לו ברחוב שמח ומרוצה ויש לו כל מה שהוא צריך... והחילוני הזה או יותר נכון החרדי החדש הזה מהלך לו בידיים ריקות והוא עדיין מחפש את עצמו... אז זהו!!! שבדיוק אותו תסכול של אותו גוי שרבן גמליאל שלף לו במילה אחת מידע שהוא עובד עליו שבע שנים... ככה!!! אבל ככה בדיוק מרגיש חילוני שיש לו את כל המידע שבעולם... הוא עובד מאוד מאוד קשה בשביל מלא כף נחת... ותכל'ס... בסופו של יום הוא מרגיש ריק ומרוקן מכל וכל... ואתה החרדי מסתובב מלא וגדוש... אז בסיידר... אז אתה גם מלא וגדוש במרמור שהעיתונות החרדית דאגה להדליק אותך... אתה גם מלא וגדוש בשרוולי כוסות חד פעמיים בשביל לחסוך כמה שקלים... אבל הפנים שלך סמוקות... העיניים שלך ממוקדות ואתה בדרך הבייתה... והוא לא!!! אנחנו כ"כ מתוסכלים מהגזירות החדשות וכו' אנחנו לוקחים את זה אישי... מתי תבין שבראש החילוני התחושה היא הפוכה... לחרדי יש כ"כ הרבה נחת... יש לו כ"כ הרבה למי למזוג משקה קל... **אז שלפחות ישלם על זה!!!** אצל החילוני שוכבים כוסות קריסטל מפוארים בסלון מחוסר עניין... כי מה נעשה שהוא באמצע הליך של פירוק נישואין... ואם לא... אז הילדים כבר ממזמן לא דרכו כאן מחוסר עניין... והרי הכלב לא אוכל לא מצלחת ולא מכוס... אז מי בדיוק צריך להרגיש נחיתתי?? מי שהתסכול מופנה אליו או המתוסכל בעצמו??

הגיע הזמן שנקלוט את המפה!!! די... אל תתן לעיתונות החרדית להפוך את הקערה על פיה... הם עושים את התפקיד שלהם בהתנגחות... אבל אני ואתה לא צריכים לסבול מזה... תחשוב על זה...

איזה "סגנון" אתה?? סגנון צדיק או סגנון פתוח?

יש מעשה מסתורי על רשב"י ורבי אלעזר בנו... שאף פעם לא הבנתי אותו ומסתמא גם אתה... **מעשה שהיה כך היה:** פעם הגיעו כמה תלמידים לרשב"י ללמוד אצלו התורה... ולתדהמתם הם רואים את ר' אלעזר שהיה אז צעיר... הם רואים אותו שהוא אוכל ואוכל והמון המון אוכל... הם התחילו לדבר בינם לבין עצמם: מה הסיפור של הילד הזה?? כמה הוא אוכל... הוא לא גומר לאכול... כנראה שיש לו איזה תולעת במעיים שגורמת לו שהוא צריך לאכול כל הזמן... ואז כשהם באו לצאת מר"ש לפתע הם לא מצאו את החמורים שלהם... ואז לתדהמתם הם מגלים שהחמורים שלהם עומדים לא פחות ולא יותר על הגג של הבית!!

הם היו המומים... איך החמורים הגיעו לשם?? מה... הגיע איזה מנוף והרים אותם לשם... אמר להם רשב"י: אני מבין שהבן שלי עשה את זה... וכנראה לא סתם הוא עשה את זה... כנראה שפגעתם בו ולכן הוא עשה את זה... מה?? מה אמרתם לו?? ואז הם סיפרו לרבי שמעון שהם התפללו למה הוא אוכל כ"כ הרבה... מה יש לו וכו'...

נזף בהם רשב"י: הבן שלי צודק!! מה זה עניין שלכם?? מה אתם מתערבים בענייני האוכל שלו... וכי אתם צריכים לפרנס אותו שאתם מודאגים כמה הוא אוכל... ה' שהוא נותן לחם לכל בשר הוא דואג לו... לכן לכו תפייסו את הבן שלי והוא יוריד לכם את החמורים מהגג... הם פייסו את ר' אלעזר והוא בגבורה אדירה הוריד להם את החמורים מהגג... **כאן סוף הסיפור!!!!**

והשאלה כמובן זועקת: רשב"י: מה פשר הסיפור הזה?? **מה הסיפור של הסיפור הזה??** מה המסר?? אל תשכח שמדובר פה בהליגער ר' אלעזר מאותם שני בני עליה המועטים שהיה יחד עם אביו בצער מערה זכה לגילוי אליהו מידי יום ולא שלטה בו רימה לא בחייו ולא במותו... (ועד כדי כך שכשמצייעים לאלמנתו של רבי אלעזר להתחתן עם רבינו הקדוש... היא טוענת: שאתה כלי חול לעומת בעלי שהיה כלי קודש!! עד כדי כך קדושתו של ראב"ש...) ואילו כאן כתוב שהוא היה אוכל הרבה ומעלה חמורים על גגות... מה הסיפור? לאן הסיפור הזה חותר?? הסיפור הזה כ"כ לא מסתדר בראש...

אז האמת היא שלא הייתי פותח את הסיפור הזה... הייתי משאיר אותו ככה ורואה אותו כסתרי תורה וממשיך הלאה... הבעיה היא שהילד שלי הביא לי כבר כמה פעמים את הסיפור הזה מנוקד ומצויר שאני אקריא לו ותקשיב: אם ככה... צריך להבין את הסיפור הזה...

אז שמעתי ביאור במעשה הזה... הרי כך:

אנחנו בטבע שלנו מאוד שטחיים... אצלנו כל עקרון בעבודת ה' מיד מתורגם לסגנון... לאופי... לגישה... אצלנו כל דבר בעבודת ה' זה סוג של פרצוף... יש פרצוף של פרומער... צדיק... צו"ל... שאתה רק רואה אותו מרחוק אתה כבר יודע מראש מה הגישה שלו הכללית בכל נושא!!!! לפי התנועות החוששות שלו

והסבר פנים החמור סבר שלו אני כבר יודע שבכל שאלה תמיד הוא ינקוט בשיטה המחמירה... אם אפשר שיהיה אסור אז למה שיהיה מותר... ואז במקביל אתה פוגש את הסגנון הפתוח... וגם הוא... אתה מיד מזהה שיש פה סגנון... יש כאן אדם שהוא תמיד יזרום... הכל אצלו זה למה לא... ונחמד... וכיף... ואז יש לך את המתמיד שאצלו הכל מתחיל ונגמר בתיירה... ואז אתה פוגש את הסגנון של העוייבד... שכל משפט שלו זה משפטים בסגנון של העוייבד... **ובינינו... כמובן שזה לא באמת ככה!!!!**

אני מציג רק את ההיבט השטחי והרדוד שרווח בדור שלנו איך אנחנו רואים את פני הדברים... שברגע שעבודת ה' זה משהו כזה חובבני כזה... ממילא כל שיקול דעת וסולם עדיפויות בעבודת ה' מתפצל איכשהו לפי אופי... לפי סגנון בן אדם... לפי מגזרים מסוימים...

ומעתה!!!! אם רשב"י הוא עוייבד ה'... זה אומר שזה הסגנון שלנו!!!! אני כבר יודע פחות או יותר איך הוא אמור להגיב בכל דבר... הוא תמיד ינזף במי שלא לומד... ובכל שאלה בהלכה הוא מסתמא יחמיר... ואם הוא יראה מישהו שקצת נהנה מהעוה"ז הוא בטח יזרוק אותו מכל המדרגות... **אז זהו שלא!!!!** כשרשב"י היה כל כולו דבקות בעבודת ה'!!! אצלו עבודת ה' לא התחילה ממקום של **עמוד העבודה!!!!** אלא... אלא זה התחיל מנקודה יותר עמוקה ושוורשית: **מעמוד הגבורה!!!!**

שים לב: כולנו יודעים שיצחק אבינו הוא עמוד העבודה... אבל אף פעם לא קוראים לזה עבודה... קוראים לזה עמוד **הגבורה!!** כלומר: העבודה זה כבר שלב ב'. זה תחנה שניה... התחנה הראשונה זה **גבורה!!!!**

מה זה גבורה?? גבורה זה **הצבת גבולות!** כלומר: היות ואין עוד מלבדו וה' מנהל את כל העולם לבד... ובכל זאת הוא ברא אותי ורוצה שאני אהיה שותף יחד איתו במעשה בראשית... אז מוטל עלי **לעשות רק מה שנוגע אלינו!!!!** רק מה שה' מצפה ממני שאעשה... אבל מעבר לזה אני לא מתערב ונוגע במה שלא מוטל עלי... כי זה כבר קודש לה'!!

מצד אחד רשב"י לא נהנה מהעולם הזה אפילו באצבע קטנה...

למה? **לא כי** הוא פרומער... **לא כי** הוא סגפן... **לא!!!** אלא מאי?? כי הוא עמוד **הגבורה!!** יש לו הצבת גבולות... ומהמקום הזה הוא לא נוגע בשום הנאה בעוה"ז שלא נוגעת אליו ונצרכת לו לעבודת ה'!!

הלאה... רשב"י מתנגד לצאת לעבוד לפרנסה... רשב"י סובר שצריך לשבת וללמוד... למה?? **לא כי** הוא אברך!! **לא כי** הוא בן תיירה... לא!!

לא זו הנקודה!!!! אלא מאי?? כי רשב"י הוא עמוד **הגבורה!!** רשב"י לא נכנס לעסק שלא נוגע אליו!!!! והיות ורשב"י יודע שפרנסתו מה'... אז הוצב כאן גבול!! דאגת הפרנסה לא נוגעת אליו!!!! זה לא עניין שלי... אני בידיים של הרב"ש"ע... אתה קולט??

זה לא יושב על צדקות ולא על בן תיירה... זה יושב על **מידת הגבורה!!!!** הצבת גבולות ברורים!! עבודת ה' בקדושה זה שאני לא נוגע בשום דבר בענייני העולם

שלא נוגע אלי... אם פרנסה מגיעה מה' אז אני לא מתערב בנושא הזה שלא נוגע אלי... (אגב: זו בדיוק הסיבה למה אני ואתה לא יכולים לגמרי לאמץ את ההנהגה של רבי שמעון?? כי נכון... גם אני יודע שהפרנסה שלי מגיעה משמים... אבל חכה לי... אני יוצא רגע לבדוק האם הצ'ק נכנס או לא... מה נעשה... אין לנו את מידת הגבורה הזו!!! את ההצבת גבולות של רשב"י שאם פרנסה מגיעה מה'... אז אני מסיר את הנושא הזה ממני לגמרי... אנחנו לא שם!! ולכן אנחנו מאותם הרבה שעשו כרשב"י ולא עלתה בידם... הם עשו... אבל לא אחזו בגבורה הזו)

אז זהו!! שמאותו מקום בדיוק!!!! אבל בדיוק!! בדיוק מאותו מקום!!

יושב השרף הקדוש והנורא רשב"י שלא נהנה מהעולם הזה באצבע קטנה והוא רואה את הבן שלו... שבשלב זה כן אוכל הרבה... ורשב"י לא אומר לו מילה... למה?? כי הוא **עמוד הגבורה!!** וגבורה זה אומר שאני לא מתערב במה שלא נוגע אליו!! **זה תקף גם כאן!!**

רשב"י מבין בשיקול דעתו שבשלב זה... זה שהבן שלי אוכל הרבה... **זה לא נוגע אליו!!** אם זה לא נוגע אליו... אז אני לא מתערב ולא אומר לו מילה!! אתה קולט?? מאותו מקום שרשב"י עצמו פורש כמעט לגמרי מאכילה כי... כי זה לא נוגע אליו... מאותו מקום בדיוק הוא כעת לא מעיר לבן שלו מילה וחצי מילה... כי הוא מבין שזה כעת לא נוגע אליו!!

אבל רבינו הליגער רשב"י... תורה היא וללמוד אני צריך: האם לא מפריע לכם שהבן שלכם לא הולך בקו עבויידיה שלכם?? מה התשובה??

זה גופא עמוד הגבורה!! עמוד הגבורה לא מתערב במה שלא נוגע אליו!! זה יכול להתבטא גם בשני סגנונות שסותרים אחד את השני... פעם אחת זה מתבטא בדבקות שהוא ממשיך ללמוד ולא יוצא לעבוד לפרנסתו... כי פרנסה **זה לא עניין שלו...** ותוך כדי דיבור הוא גם לא מעיר לבן שלו שהוא אוכל הרבה כי הוא מבין **שזה לא עניין שלו...**

דוגמא נוספת: רשב"י מקל במוקצה... "לית ליה מוקצה!!" איך זה יכול להיות?? בדיוק רשב"י שמלמד אותנו את הסודות הכי נשגבים של שבת קודש... "כגוונא דאינון מתייחדין לעלא באחד... אוף הכי איהי אתייחדת ברזא דאחד" בדיוק אותו רשב"י מתיר לנו לטלטל נר שהדליקו בו בשבת לאחר שכבה?? אפפס... פאסט נישט... **מה התשובה??** אם רשב"י היה בסגנון של עוייבד... אז באמת לא מובן איך לית ליה מוקצה... הוי באמת... זה לא מתאים... **אז זהו!!!!** שאצל רשב"י עמוד הגבורה הייליגע שבת זה לא בגלל ששבת זה משהו נורא מרגש וקדוש ומיוחד... אלא בגלל שבת עניינה שכל הבראה מסתלקת לצד... כולם שובתים ממלאכה... כל הידים נאספות לאחור בשביתת ל"ט מלאכות... וכעת נותנים לרב"ש"ע לנהל לבד לבד את העולם!! הגדרת גבולות הזו שכעת כולנו נותנים לרב"ש"ע לבד לבד לנהל את העולם... זה הקדושה והיחוד הנפלא שיש בשבת וזה מה שאנחנו אומרים בכגוונא... ממילא מאותה גבורה בדיוק... כשרשב"י בא לדון לעניין מוקצה הוא מכריע בשיקול דעת ענייני של הגדרת גבולות שמוקצה **לא קשור לעניין... מה מעשה שזה לא קשור!!!!**

אצל רשב"י רואים לאורך כל הדרך את היכולת לשלב ניגודים בין רוממות הכי **בלתי** מתפשרת ובד בבד להכיל את **הקולא הכי מתפשרת...** וזה הולך ביחד!! כי הכל עניין של הגדרת גבולות... הכל לגופו של עניין!!

זה שרשב"י סובר שלא צריך לצאת לעבוד... זה לא סתירה שרשב"י בכבודו ובעצמו נוטל מעדר על כתפו ואומר טובה מלאכה שמכבדת את בעליה...

גבולות ולדעת שבשלב זה אני לא אמור להתערב לבן שלי... כאן צמח רשב"י. **והכי הכי כאן צמח לא פחות ולא יותר רבי אלעזר בר"ש בעצמו.**

תאר לעצמך שהסיפור היה נגמר קצת אחרת ורשב"י היה כן מתערב לרבי אלעזר... תאר לעצמך שברגע שאותם אנשים סיפרו לרשב"י שהם העליבו את ר"א ואמרו לו כך וכך... תאר לעצמך שרשב"י היה לפתע נאנח אנהא עמוקה ואומר להם: אוהו... תודה רבה... טוב מאוד שנתתם לו קצת על הראש... כן... זה באמת מאוד מפריע לי... הבן שלי אוכל יותר מידי ואתם הרי יודעים שזה לא מסתדר עם הדרך שלי בעבודת ה'... הדרך שלי זה להיכנס למערה ולשבת שם עד הצוואר ולאכול חרובים... וכבר ניסיתי פה ושם להעיר לו ואני רואה שזה לא עובד... אז טוב... טוב מאוד שאמרתם לו... טוב שעשיתם את העבודה בשבילי... תאר לעצמך שככה רשב"י היה עונה להם???

היינו מפסידים את הליגער תנא אלוקי רבי אלעזר רבבי שמעון!!!

רבי שמעון היה מנסה לשנות את רבי אלעזר... ורבי אלעזר היה מסביר לאבא שלו... מצטער אבא... **הסגנון** שלך זה לאכול חרובים... כל הכבוד... אבל הסגנון שלי זה לאכול הרבה... כל אחד והסגנון שלו... אז זהו!!!

שאם אנחנו מחפשים הגדרה קולעת שתצביע לנו ישר ללב של הנקודה מה הסוד של ר"ש שזכה להניח בן צדיק כמותו?? מה תגיד?? שרשב"י חינוך ולמד איתו יומם ולילה? נו נו... על זה נאמר: "הרבה עשו כר"ש ולא עלתה בידם..." נו... אז במה זכה רבי שמעון שגם הוא וגם בניו עליה שזוכים לאסקפלריה המאירה (שזה נדיר מאוד, עיין סוכה מה: דעיילי בבר)

אז הנה!!! במעשה המסתורי הזה עם החמורים שעלו לגג... שם כתוב משפט אחד שבו טמון הסוד של רשב"י: **סליחה... מה אתם מתערבים לבן שלי!!!** **מה זה נוגע אליכם!!!** כאן רשב"י גילה את סודו הגדול איך הוא זכה לבן כמותו!!! לרבי אלעזר היה אבא שאמנם חינוך אותנו... **אבל הוא גם ידע בעיקר לשתוק!** לרבי אלעזר היה אבא שהבהיר לו. שנכון... לי קוראים רשב"י ואני אוחז במדרגות פרישות נשגבות ללכת למערה ולאכול חרובין... **אבל זה לא נוגע אליך. זה לא אומר שזו המדרגה שלך!**

אתה יכול להישאר כאן ולברך ברכת הנהנין ולאכול כמו יהודי והכל בסדר... אחרי שר"ש נתן **מצד אחד** דוגמא אישית לר' אלעזר... ומאידך הוא נתן לו גם את המרחב שלו... מה הפלא שזה הקטן גדול נהיה... ודווקא הוא זה שהלך באש ובמים אחרי אביו למערה לאכול חרובין...

רק מי שאוכל הרבה ואבא שלו יודע לשתוק ולא לדרוש ממנו להיות כמוהו!!! יום יבא... ואבא שלו ילך למערה ויאכל חרובין והוא ילך אחריו ויגיע למדרגות שלו... הנה לך עבודת ה' אמיתית שורשית!! שלא מתחילה מסגנון של עבודה... אלא מתחילה ממידת יצחק עמוד הגבורה... ודו"ק.

איפה הצבת הגבולות של עבודת ה' שלו!! אחד מהניסיונות הקשים ביותר לעובדי ה' זה לשמור את החומרות לעצמי!! אם החלטתי על דעת עצמי להחמיר במשהו... נדבה אותי רוחי להדר במשהו שלא חייבים מעיקר הדין... השאלה היא האם עכשיו כולם צריכים לסבול בגלל זה?? האם כעת כל מי שלא אוחז בשיעור קומה שלי צריך למסור לי דין וחשבון למה הוא לא אוחז שם?? האם בגלל שאני אברך בן תורה... מכאן ואילך כל מי שיצא לעבוד לפרנסתו הוא סוג ג' וד' צריך לנמק לי איך הוא העיז לעשות את הצעד השערורייתי הזה??

זה המבחן!!! המבחן של יצחק עמוד הגבורה זה דווקא מול עשיו!!!

המבחן של יצחק היה... להיות מצד אחד פחד יצחק עמוד העבודה על כל המשתמע מכך... ומצד שני לאהוב את עשיו... לתת לו את המרחב שלו... **שם הגבורה של יצחק הגיע לידי פסגת הביטוי שלה!!!**

שים לב: התורה כמעט ולא מדברת מילה אחת על הפרישות הנוראה של יצחק... על עבודת ה' הנשגבה שלו... על ביטול היש ו... ובקיצור: כל העבויידיה **שהיה מה לראות אצל יצחק...** היה ועוד איך היה מה לראות אצלו!! דווקא מכל ה"בשר" הזה התורה מתעלמת ממש במופגן. התורה מתמקדת בעבויידיה שלו מול עשיו... להתמודד מול עשיו ולדעת שלמרות שאני מה שאני... זה לא נוגע אליו!!! אני לא מערב אותו ולא מתערב לו... (כמובן שכל מקרה לגופו... לפעמים אבא חייב להתערב בחינוכו של בנו...)

הגדלות של אברהם ושל יצחק גם יחד... זה להיות מה שהם ובכל זאת לתת את המרחב אחד לשני! אברהם עמוד החסד שכל כולו חסד מאפשר ליצחק להיות עמוד הגבורה ולא מנסה להראות לו את הכיוון האחר!! (כולם עסוקים בלהתפעל איך שכל אחד מהאבות היה יחודי לכשעצמו למרות שאבא שלו היה שונה... ואנחנו שוכחים לקחת בחשבון שיעקר הניסיון הוא דווקא לא של הבן **אלא של האבא...** עומד אבא אברהם עם כל החסד שלו ומאפשר ליצחק להיות עמוד הגבורה... נתן לו להיות כזה) ויצחק עמוד הגבורה מאפשר ליעקב להיות תפארת

הגבורה הזו- להיות מה שאתה ולהבין שזה לא נוגע לשני!!!

זה המבחן הקשה ביותר בעבודת ה'!!! כאן מגיעה נקודת המבחן שמבררת האם אני סתם עוד איזה **סגנון** של עוייבד... עוד איזה סגנון וגישה בעבודת ה' או שאני באמת עבד ה'... שם נקודת המבחן!!! עד כמה אתה מפיל את עצמך על כולם ודורש מכולם להיות כמוך...

זה ההסבר עכ"פ באופן חלקי במעשה המסתורי עם רשב"י ובנו... שני תלמידים באו לרשב"י... הם רצו לזכות לראות את העבויידיה הנשגבה של רשב"י... הם באמת ראו דברים גדולים... הם ראו את הפרישות הנוראה... את עמל התורה ואת ההתמדה הבלתי פוסקת בתורה... **אבל את העיקר הם עדיין לא ראו!** ואז ברגע שהם ראו את הבן של רשב"י אוכל יותר מידי... והם כבר התרגזו עליו. והם מגיעים לרשב"י ומספרים לו ומצפים כעת להתייחסות בנושא והוא נוזף בהם: סליחה... **מה זה נוגע אליכם???** כאן!!! כאן הם זכו לפגוש את פסגת העבודת ה' של רשב"י... להיות רשב"י על כל המשתמע מכך ובכל זאת להציב

הכל לגופו של עניין... כל אחד לפי המיקום והגבולות שה' הציב אותנו!! אם יש פה אחד שתורתו אומנותו רשב"י יתבע ממנו "תורה מה תהא עליה", ותוך כדי דיבור רשב"י יגיד ליהודי השני... נו... מאיפה תגייס כסף כדי להאכיל את הילדים הרעבים שלך? מה... אתה תלך לחו"ל לתעשה שנור?? לא! קח את המעדר שלי... בא תראה איך יוצאים לפרנס משפחה

בינינו: האם ה"סגנון" שלנו מסוגל להכיל את הקוטביות הזו??

רשב"י יושב ותובע מתלמידיו לעסוק בתורה 24 שעות ולא להפסיק אפילו לתפילה... ותוך כדי דיבור מגיע יהודי פשוט ושואל את רשב"י: כמה אני צריך ללמוד?? עונה לו רשב"י: אם אתה קורא ק"ש בבוקר ובערב יצאת ידי חובת לא ימוש הספר הזה מפ"ך... **ואני שואל אותך... בינינו...** האם **הסגנון** האברכי שלי מסוגל להכיל את הקוטביות הזו?

מה התשובה?? **הסגנון ? ! ?** הסגנון האברכי שלי לא יכול להכיל את זה!!! אז זה... שהתורתו אומנותו שרשב"י מלמד אותנו זה לא עניין של סגנון... זה לא סידור מדפים שנקרא בן תייררה... זה נובע משורש הרבה יותר פנימי שנקרא **מידת הגבורה!!** שה' ממקם כל יהודי במיקום המדויק שלו בעבודת האלוהים... ומה שנכון אצלי לא נכון אצלך...

מה הפלא שאותו רשב"י שלא מפסיק מלימוד אפילו לתפילה... יודע לתת לכל אחד את המרחב שלו... ולתת מקום גם ליהודי פשוט שאומר רק ק"ש.

אגב: במאמר המוסגר: כאן המקום להעיר לכל אלו שמפחדים להתקרב לצדיקים ורבנים... כי הצדיק יתחיל להעמיס עלי את כל העבויידיה ה' התובענית שלו... יבקש ממני לצום וללמוד כל היום כמוהו... **אז זהו שלא!!** התבלבלת ידידי!! יש לך סיוטים מכל מיני תורמים שהעמיסו עליך את כל המשפחה שלהם ואת כל המנהגים שהם הביאו מאירופה... יש לך משקעים מכל מיני אז נדברו למיניהם שאם יום אחד הוא תפס חיזוק באיזה נושא... הוא מצפה מכולם שיהיו איתו שם... אבל דווקא הצדיק והעובד ה' יש לו את האומנות של מידת הגבורה!! להציב גבולות ולא לערב אותך בשום דבר בעבודת ה' שלא נוגע אליך... כשהייתי ילד הייתי מקורב ליהודי קדוש שרוב השבוע הוא היה צם... וכל היום הוא היה מאביס אותי באוכל... דוחף לי עוד ועוד...

אדם גדול באמת, גם אם אין לו אפילו פלאפון... יהיה לו את הראש הגדול להכיל את הצורך שלך בגישה מבוקרת למייל... תנסה ותראה...

אז זהו!!! שמי שתפס חזק את ה"עמוד" של העבודה... והתמקם שם יפה ובטוח שהוא אוחז לגמרי לגמרי בעבויידיה ה'... שיקח בחשבון שיתכן שהשמחה שלו עדיין מוקדמת... כי המבחן האמיתי עדיין לפניך... **סו"ס היות ועיקר עמוד העבודה מסוגל ל"אזור חיוג" של ספירת גבורה!!** אשר על כן, מבחן הגמר והסופי של עובד ה' זה דווקא מול הגבולות שהוא צריך להציב ולהבין

